

hijene v noč ogenj v oči lovci psi
krogle blagoslovi kelihi perspektiv
lady macbeth mesečnica ogenj neba
sončnica

tako je lazna na zemlji
ki leze iz njenih ust in gre
v stonoga zaklonišča
kot odisej z lisico za vratom kletev otokov

trebuh razpara zvari elektronske možgane
zabira brloge in mesta zbije v tla v muzejski prah

izpije kri in zagleda luč
balast vsega iglice sveta
somišljenikom v oči raste skozi vrata srca
v čreva credo leze v rit se liže spredaj in od zadaj

pleme zapelje v silo
zamenja obleko obutev koledar naboj
dirkalne steze plemenska znamenja

od sreče kriči ta siamski dvojček
z noži zbada v hrbet v bodež miru
zakaj v njem zasije vse

in kozarci zvenijo
zmagoslavno pesem zvonijo
k maščevanju mirovanju
ko z lokom zadene
svojo podobo ubije

razodene
sirene nestrpnosti niti ljubezni
te vzorce pomanjkanje besed
alge tišine vagine tišine
s slapom tišine uniči stroj sveta lupino časa

In ladjo zažge
amputira strani neba
neha bloditi:
Tu je moj dom
leto nič